

Socialt entreprenörskap inom idrotten

Idrotten har stor betydelse för landsbygden. Förr var kyrkan samlingsplatsen för byns befolkning – idag är det snarare fotbollsplanen. Landsbygdens idrottsföreningar har potential att nå lokalsamhällets alla invånare och utgöra en sammanhållande länk. I föreningen träffas generationer av samhällsinvånare för att gemensamt ta ansvar för den idrottsliga verksamheten och anläggningen. Föreningen kan utgöra ett socialt nätverk med årliga fester och andra aktiviteter. Det är inte heller sällan som landsortskommuner, enskilda orter och företag använder den blomstrande idrottsföreningen som argument för att locka till sig nya invånare eller ny arbetskraft. Idrottens betydelse för en levande landsbygd är således påtaglig. Samtidigt minskar antalet barn och ungdomar som idrottar inom idrottsrörelsens regi, idrottsspecialiseringen sker allt tidigare och både forskning och media har på senare tid visat att idrotten inte alltid är av godo. Det är även tänkbart att den tävlingsfostrande logiken är mer kännbar på landsbygden, då barn och ungdomar som blir "bortselekterade" i denna kontext inte har så många andra föreningar och idrotter att välja mellan. Socialt entreprenörskap med idrotten som bas skulle kunna främja både idrottsrörelsen och landsbygden. Det saknas dock både kunskap om vad socialt entreprenörskap med idrotten som bas kan vara och policys och uppföljningsverksamheter för vad det sociala entreprenörskapet ska syfta till, vilket är särskilt viktigt i verksamheter som syftar till att fostra barn och unga.

Syftet med projektet

Syftet med projektet är att undersöka fenomenet socialt entreprenörskap med idrotten som medel och där målet är social utveckling och en levande landsbygd – ur lokalt, regionalt och nationellt perspektiv, med fokus på verksamheter i Småland och Skåne.

Angelägna frågeställningar om fenomenet socialt entreprenörskap, med idrotten som medel, menar vi är:

- Vad karaktäriserar socialt entreprenörskap med idrotten som bas?
- Vilka är förutsättningarna för hållbart socialt entreprenörskap inom idrotten som medel, lokalt, regionalt och nationellt – i relation till en levande landsbygd?
- Vilka är förutsättningarna för att föreningen ska kunna överskrida beroendet av den enskilda individen, den så kallade "eldsjälen"?

För att bättre kunna förstå landsbygdens specifika förutsättningar behöver vi som kontrast också på sikt studera villkoren i staden. I förlängningen är målsättningen med projektet att det ska kunna synliggöra och kvalitativt bidra till utvecklingen av verksamheter som med idrotten som medel tillgodoser medborgares behov av social gemenskap.

Bakgrund

Idrotten är stor, etablerad och har en fostrande funktion. Enligt Riksidrottsförbundets beräkningar har idrottsrörelsen cirka två miljoner individuella medlemmar, varav cirka hälften är under 20 år. Under de tio senaste åren har dock idrottsrörelsen tappat många medlemmar (Hedenborg m.fl. 2012). Allt fler väljer att bedriva aktiviteter på egen hand eller i former som landsbygdens föreningar inte kunnat erbjuda. En möjlig orsak är att

idrottsrörelsens föreningar inte kunnat förnya sig och svara upp mot förändrade samhälleliga villkor. Därtill tyder studier på att engagemanget överlag har blivit lägre i lokala samhällsgemenskaper (se Warner, Kerwin & Walker, In press).

Riksidrottsförbundet (RF) är en intresse- och paraplyorganisation för 69 specialidrottsförbund och 24 distriktsidrottsförbund. Specialidrottsförbunden är i sin tur intresseorganisationer som företräder sina idrottsföreningars intressen. Organiseringen av idrotten baseras på demokratiska grundprinciper och till stora delar ideellt arbete. Riksidrottsförbundet fördelar statliga medel till sina medlemsorganisationer och agerar således i myndighets ställe. Idrottsrörelsen är efter familjen och skolan den största arenan för fostran av barn och ungdomar.

I Idrottsstödsutredningen (SOU 2008:59) användes begreppen *föreningsfostran* och *tävlingsfostran* i relation till idrottsrörelsens verksamhet. Dessa begrepp inbegriper värderingar, normer och ideal som också uttrycks i RF:s policydokument "Idrotten vill". Idrottsrörelsens verksamhet ska enligt dokumentet "präglas av respekt för alla människors lika värde." Vidare ska barn- och ungdomsidrotten ha FN:s konvention om barnets rättigheter (Barnkonventionen) som grund. Inom barnidrotten, som inkluderar barn upp till och med tolv års ålder, ska barnen leka och kunna pröva på olika idrotter. Tävlingen ska vara en del av leken och på barnens villkor. Utifrån begreppsparat tävlingsfostran och föreningsfostran skulle man kunna säga att barnet åtminstone upp till och med tolv års ålder ska fostras i enlighet med normer, värden och ideal som huvudsakligen inbegrips i begreppet föreningsfostran. Övergången mellan bredd- och elitidrott kan ske efter tolvårsålder, enligt "Idrotten vill". Elitidrotten innebär tävlingsfostran, vilken i sin logik är selekterande och rangordnande, då det handlar om att vinna och hylla segrarna.

Inom idrottsrörelsen finns krafter som verkar för en starkare tävlingsfostran (jmf Redelius 2011). Utvärderingar av idrottsliga verksamheter visar att föreningar och förbund i större utsträckning valt att prioritera barn och ungdomar som redan är i idrotten framför verksamheter som syftar att rekrytera fler medlemmar till idrottsrörelsen (Gerrevall m.fl. 2012; Hedenborg m.fl. 2012; Larsson 2012). Utifrån begreppen förenings- och tävlingsfostran är det möjligt att förstå detta som att fokus snarare har lagts på tävlingsfostran än på föreningsfostran.

Idrottens fostrandefunktion följs inte upp. Det saknas vedertagna system för uppföljning av idrottsliga verksamheter. Avarterna inom idrottsrörelsen ger upphov till problem för stat och kommuner som ger aktivitetsstöd till föreningarna. Bristen på kunskap om vad som faktiskt sker i den idrottsliga verksamheten föranledde exempelvis att Eskilstuna kommun, som investerat i den egna kommunens gymnastikförening, valde att dra in sitt bidrag till föreningen under tiden det gjordes en utvärdering. I denna konstateras att det inte är tydligt hur kommunen förväntar sig att idrottsföreningar ska visa upp att de följer Barnkonventionen, trots att detta utgör ett villkor för att få bidraget (Bjöörn, Nilsson & Sverker 2013).

Socialt entreprenörskap inom idrotten. Den svenska staten har valt att stötta idrottsrörelsen med extra medel för att fler ska idrotta och för att fler ska stanna kvar

inom idrottsrörelsen.¹ Under 2,5 år utvärderade vi en sådan fyraårig satsning, benämnd "Idrottslyftet" (Gerrevall m.fl. 2012; Hedenborg m.fl. 2012), som innebar att idrottsrörelsen årligen fick 500 miljoner kronor extra. I utvärderingen studerades verksamheten både på förbunds- och föreningsnivå. Utvärderingen bekräftade bland annat antagandet ovan, det vill säga att tillskottet av medel av väldigt många föreningar användes för att söka utöka den verksamhet man redan höll på med. Men av särskilt intresse för utvärderingen var den verksamhet som bedrevs i nya former med syfte att intressera nya grupper barn och ungdomar för idrotten och som också kunde behålla ungdomars engagemang (Hedenborg m.fl. 2012). I föreningarna fanns projekt som utmanade gränserna för den traditionella ideella idrottsrörelsen – i syfte att få fler barn- och unga att börja idrotta. Exempel på sådana projekt är idrottsaktiviteter för ensamkommande flyktingbarn, föreningsidrott under den obligatoriska skoldagen, gratis simskola för resurssvaga familjer, olika "prova-på-verksamheter" och fritidsgårdar på ridskolor.

Motiven för projekten skilde delvis sig åt, men kännetecknande var att aktörerna ansåg att de utvecklade eller gjorde samhällsnyttiga funktioner mer tillgängliga för barn och ungdomar. Med samhällsnyttig menas exempelvis att den kan bidra till bättre hälsa och goda medborgare, eller bidra till integration – av exempelvis pojkar i traditionella flickidrotter, personer med funktionsnedsättning in i idrotten eller utlandsfödda eller barn och ungdomar från sämre socioekonomiskt gynnande familjer in i idrotten och samhället (ibid).

De förändrade villkor som det öronmärkta bidraget medförde, gav utrymme för socialt entreprenörskap (Schenker, submitted). Socialt entreprenöriella handlingar hade ibland idrotten som medel och ibland också som mål. Socialt entreprenörskap inom idrottsrörelsen har annars inte varit föremål för vetenskapliga studier, och det är därför inte möjligt att uttala sig om fostransambitioner inom ramen för socialt entreprenörskap och huruvida dessa förhåller sig till begreppen tävlingsfostran och föreningsfostran eller till Barnkonventionen som ska ligga till grund för all barn- och ungdomsverksamhet. Samtidigt kan man behöva dra ut konsekvenserna av en tävlingsfostran, det vill säga att denna också handlar om utslagning. Det saknas policys och uppföljningsverksamheter för vad det sociala entreprenörskapet ska leda till, vilket kan behövas i verksamheter som syftar till att fostra barn och unga.

Idrottens sociala entreprenörskap innebär att man etablerar nya verksamhetsformer. Vissa projekt medförde att den ideella sektorns gränser mot den informella, den kommersiella och den offentliga sektorn behövde omförhandlas. Gemensamt för dessa projekt var att idrotten användes som medel för både social utveckling och utveckling av den egna verksamheten (Hedenborg m.fl. 2012). Inom projekten utvecklade man kreativt nya relationer med det omgivande samhället och korsade gränser mellan olika samhällssektorer, som inte tidigare setts som möjliga att överträda (Schenker, submitted). Mötet mellan olika sektorer kan exempelvis uppkomma när föreningar är beroende av företag för att överhuvudtaget kunna bedriva sin verksamhet. Exempel på detta är ridklubbar som har lokaler som ägs av företag och som behöver, på grund av lågt medlemsantal och brist på kapital i föreningen, kopplingar till verksamheter som avel, turridningar, möhippor – eller, varför inte, integrationsprojekt tillsammans med

---

¹ Formuleringarna kring idrottslyftsverksamheten går att finna både i RFs material om Idrottslyftet och i regeringens dokument (Prop 2010/11:1 Utgiftsområde 17).

kommunen. Vilka förutsättningar har dessa projekt för att bli hållbara och på vilka sätt kan dessa bidra till en levande landsbygd? Genom gränsöverskridande handlingar och socialt entreprenörskap kan idrotten bistå med att förebygga och lösa sociala problem i samhället. Idrotten kan ses som en av flera lösningar på människors minskade engagemang för lokala gemenskaper – genom exempelvis att bidra till delaktighet.

De nya verksamhetsformerna behöver både belysas och följas upp. Idrotten är i många avseenden fostrande – och inte sällan finns det en social mission i idrottsverksamheterna. En idrottsledare i en vattenpoloförening uttrycker sig på följande vis:

Det är andemeningen i allt ledarskap. Att man ska utbilda goda medborgare, som är laglydiga och vågar stå med båda fötterna på jorden och som kan tala om när det är orättvist.

Fostran inom idrotten kan emellertid ges helt andra uttryck. Under senare år har media lyft missförhållanden inom idrotten. Det har handlat om exempelvis sexuella övergrepp, ohälsosam elitträning i unga år och idrottsverksamhet som inte bedrivs i barnkonventionens anda (se exempelvis Stier 2012).

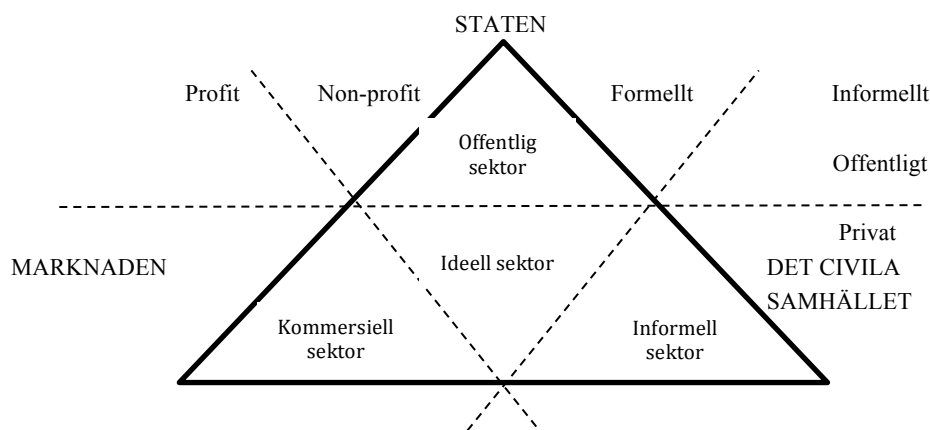
Idrottsrörelsen, med sina många medlemmar, bedriver således en verksamhet som många uppskattar, men samtidigt finns problem som behöver hanteras inom densamma. Socialt entreprenörskap kan vara svaret på vissa av idrottsrörelsens problem. Kanske kan glesbygdsföreningar leva vidare genom att samverka med företag i trakten eller med hembygdsföreningen? Och kanske kan flyktingungdomar bättre bli integrerade med hjälp av idrotten? Men vad är det som flyktingungdomar ska integreras in i? På vilka sätt tänker man att idrottsverksamheten är bra för barn och unga och hur sorterar man fram de ungdomar som behöver "särskilda" sociala insatser? Och vilken fostran är det som egentligen sker i föreningarna?

Därtill är idrottsrörelsen själv oroad över att myndigheterna alltmer suddar ut gränserna mellan den ideella sektorn och det privata näringslivet och mellan ideella organisationer och den offentliga sektorn. De menar att villkoren för det ideella arbetet därigenom försämras. På DN debatt den 16 november 2013 lyfter RF:s ordförande tillsammans med sju andra ordföranden för andra ideella organisationer en rad exempel där bland annat idrottsföreningar blir behandlade utifrån reglering som styr det privata näringslivet.

Förändrade samhällsvillkor öppnar upp för socialt entreprenörskap inom idrotten, vilket medför att det är av betydelse att studera detta närmare för att i förlängningen kunna kvalitetssäkra barn- och ungdomsverksamheten utifrån idrottens mål och utifrån samhällets behov. I föreliggande projektet är vi intresserade av att identifiera och studera idrottsliga verksamheter som dels skapar mening för de som deltar, dels bidrar till sociala gemenskaper för den enskilde, för gruppen och för lokalsamhället i stort.

Teoriram

Socialt entreprenörskap är ett komplext begrepp. Bara begreppet entreprenör har många definitioner. Fokus har mestadels lagts på vad en entreprenör är och vad han/hon gör (Shane & Venkataraman, 2000). Vanligt förekommande aspekter som lyfts fram i relation till entreprenörskapet är innovation, proaktivitet och risktagande (Holt et al., 2007). Inom området har analyser på mikronivå fått företräde, då individen som entreprenör har studerats mer än villkoren i samhället (Davidsson & Wiklund, 2001). Det sociala entreprenörskapet innebär därtill att de entreprenöriella handlingarna ska syfta till något som i samhället anses vara gott, även om de filosofiska och politiska värden kan vara oklara (se exempelvis Gawell, 2009; Payton & Moody, 2008). Komponenter i det sociala entreprenörskapet är entreprenörer, idéer, möjligheter och organisationer och insatser för att lösa svåra sociala problem genom att bryta och förändra befintliga mönster i samhället (Light, 2008). Dessutom möts olika forskningsparadigm inom området socialt entreprenörskap, fältet är ungt och fler studier behövs för att bättre kunna säga något om själva fenomenet och de förutsättningar som omgärdar socialt entreprenörskap (ibid). Forskningsfältet är ännu yngre med tanke på att vi intresserar oss för socialt entreprenörskap inom idrotten. För att förstå socialt entreprenörskap i en svensk kontext, behövs också en förståelse för idrottsrörelsen och hur den är relaterad till andra delar av samhället. Ottesen och Ibsen (1999) har förenklat beskrivit hur aktiviteter organiseras i samhället. Idrottsrörelsen är en del av den ideella sektorn som angränsar till den offentliga, den kommersiella och den civila sektorn. I samhällssektorerna finns sociala ordningar (Norberg, 2004:27), som kan ses som system av institutioner och kommunikationsmönster som kontinuerligt reproducerar villkoren för sin egen existens (Ritzer & Goodman, 2004:236). De sociala ordningarna är i sin tur åtskilda genom sociala dimensioner - offentlig-privat, profit-non-profit, och formell-informell.

Figur 1. Modell över för organisation av aktiviteter i ett samhälle. Efter Ottesen och Ibsen (1999)

Modellen kan användas för analyser av samhället i sin helhet, men också för att förstå frågor relaterade till sociala ordningar och principer för att organisera samhället (Norberg, 2004; Ottesen & Ibsen, 1999). Exempelvis kan modellen användas för att förstå relationerna mellan socialt entreprenörskap och idrott utifrån ett samhällsperspektiv. Socialt entreprenörskap ses då mer som ett fenomen som uppträder i relation till specifika samhällskontexter, snarare än att det betraktas som något som är personbundet eller knutet till en viss organisation. Idrott utövas inom ramen för alla samhällssektorer och är utgörs av olika sociala ordningar. Utöver

idrottsrörelsen i den ideella sektorn, finns exempelvis skolämnet Idrott och hälsa inom den offentliga sektorn, gym och fitnesscenter inom den kommersiella sektorn och joggingturen på morgonen inom den civila sektorn (Norberg, 2004). Idrottsrörelsen kan utifrån modellen beskrivas som privat, icke profitinriktad och formell.

Ratten (2010) menar att socialt entreprenörskap inom idrotten är när non-profit mål kombineras med företagstänkande (business ideas) för att nå samhälllig förändring. Svensk forskning inom området tyder dock på att kommersiella intressen i en svensk kontext kan ersättas med idrottsliga intressen för att kunna exempelvis fostra goda medborgare, förbättra folkhälsan eller skapa ett rättvisare samhälle (Schenker, submitted; Hedenborg et al., 2012; Peterson, 2008).

Givet att socialt entreprenörskap innebär arbete för att lösa sociala problem genom att bryta och förändra befintliga mönster i samhället (Light, 2008), kan socialt entreprenörskap ha sin utgångspunkt i olika samhällssektorer. Då samhällssektorer utgörs av sociala ordningar som i sig kanske inte uppmanar till entreprenörskap kan gränsländer mellan olika samhällssektorer behöva omförhandlas. Peterson (2008), som studerade vad som skedde då idrottsföreningar fick i uppdrag att tillhandahålla idrott för elever på skoltid, identifierade en sådan omförhandling – staten formulerar nationella styrdokument för skolan. När idrottsföreningar har verksamhet inom ramen för skolan behöver de följa skolans värdegrund, detta även om föreningen kanske har andra stadgar och policys. Andra omförhandlingar som kan tänkas uppkomma är när föreningar är beroende av företag för att överhuvudtaget kunna bedriva sin verksamhet – ridklubbers verksamhet har ovan använts för att exemplifiera detta.

Socialt entreprenörskap med idrotten som bas sker i landsbygdsföreningarnas regi under specifika villkor, som behöver belysas och förstås. På många mindre orter finns endast en eller ett par föreningar, vilket leder till å ena sidan ett beroendeförhållande från bygden i förhållande till föreningen och å andra sidan till kravet på lyhördhet från föreningens sida, om man vill att verksamheten ska få legitimitet och varaktighet. Samtidigt har landsortsföreningar ofta en lång historia, där mycket "sitter i väggarna" till följd av kulturella avlagringar, som gör nyorientering till ett komplicerat projekt. För att kunna göra ett socialt entreprenörskap framgångsrikt behöver man därför förstå dels idrotten som samhälllig institution och det samspel som äger rum med landsbygdens föreningar, dels de specifika villkor som råder i termer av den kultur eller de normer och värden som verksamheten vilar på.

Inom projektet kommer därför de perspektiv som ges av s.k. nyinstitutionell teori att utnyttjas för att fördjupa förståelsen av de enskilda verksamheternas villkor inom den institutionella idrottens och den samhällliga kontextens ramar. Inom perspektivet betonas samspelet mellan externa strukturella villkor och de normativa intressen och kulturella traditioner som olika grupperingar etablerar genom verksamheten (se ex Scott 2008, Larsson & Löwstedt 2010). Förutsättningen för att en förändring ska äga rum är att denna kan ges legitimitet hos betydelsefulla aktörer. Detta blir särskilt betydelsefullt när nya fält ska korsas och olika aktörers intressen ska tillgodoses.

Förväntat resultat/nytta, beskriv på vilket sätt resultaten kommer de många människorna till del

En verksamhet som präglas av ett socialt entreprenörskap kan vara en möjlighet för föreningar på landsbygden att fortsätta sin verksamhet i ett läge då de har fått det allt svårare att både rekrytera och behålla medlemmar. Men det saknas policys och uppföljningsverksamheter för både idrottsrörelsen och för vad det sociala entreprenörskapet ska syfta till, vilket kan behövas i verksamheter som syftar till att fostra barn och unga. Idrottsrörelsen har svårt att visa att verksamhet bedrivs i Barnkonventionens anda och kommunerna kan inte garantera att skattemedel endast går till verksamheter som sätter barnen främst. Vi vill

- utveckla verktyg för föreningar för att utvärdera sin verksamhet utifrån idrottens mål och samhällets behov.
- arrangera möten mellan företag, kommuner och föreningar i syfte att skapa hållbara samarbeten – utifrån barn och ungas behov och för en levande landsbygd.
- publicera en bok om socialt entreprenörskap inom idrotten.

Samarbete med andra universitet/aktörer, nationellt och internationellt

Projektet bedrivs i samarbete med Malmö högskola.

Personer som deltar i projektet

Katarina Schenker, lektor i idrottsvetenskap vid Linnéuniversitetet (projektledare),
Susanne Linnér, lektor i pedagogik vid Linnéuniversitetet,
Per Gerrevall, professor i pedagogik vid Linnéuniversitetet,
Tomas Peterson, professor i idrottsvetenskap vid Malmö högskola.

Hur projektet ska genomföras

Projektet genomförs i två steg om vardera två år, där en rapportering av det första steget ligger till grund för en eventuell fortsättning. Föreliggande ansökan gäller finansiering av det första steget. Under det *första skedet* identifieras olika verksamheter som kan karakteriseras som präglade av socialt entreprenörskap utifrån Lights (2008) karakteristik, det vill säga verksamhet som är inriktad på att förebygga och lösa sociala problem genom att bryta och förändra befintliga mönster i samhället (Light, 2008) och där idrotten används som medel och ibland också som mål.

Verksamheterna kan utgå från olika samhällssektorer, såsom kommunen, skolor, företag, idrottsföreningar och enskilda privatpersoner – och de kan vara belägna i Småland eller Skåne. Identifieringsarbetet sker genom kontakter med Smålandsidrotten, Riksidrottsförbundets avdelning för lokalt aktivitetsstöd, olika specialidrottsförbund, men också genom kontakter med kommuners kultur-, fritids-, utbildnings- och socialförvaltningar, samt genom att via media identifiera intressanta projekt. Därtill finns vid institutionen för Idrottsvetenskap vid Linnéuniversitetet ett omfattande idrottsrelaterat kontaktnät i regionen.

I det *andra skedet* etableras kontakt med de ansvariga för identifierade verksamheter för presentation av forskningsprojektet och för medgivande eller avböjande för medverkan i projektet. I ett urval av dessa projekt görs regelbundet återkommande platsbesök med längre intervjuer. Vidare utförs analys av texter i form av

tidningsartiklar och policydokument relaterade till verksamheten. Målsättningen är att åstadkomma fylliga beskrivningar av verksamheten så som den erfars av olika intressenter men också för att få en indikation på vad verksamheten kan betyda socialt för den berörda samhälleliga kontexten. De som medverkat i studien får i denna fas möjlighet att lämna synpunkter på de texter som ska ingå i slutrapporten.

Konkret ska arbetet under det första året resultera i ett antal tydliga beskrivningar av verksamheter, där idrotten fungerar som medel för ett socialt entreprenörskap. Under det andra året, i det *tredje skedet*, fortsätter empiriinsamlingen, då olika intressenter och målgrupper för verksamheten har identifierats. Empirin analyseras utifrån det teoretiska ramverket och i relation till gränser mellan samhällssektorer som korsas. Analysen, som också medför teoriutveckling, ska i det *fjärde skedet* generera mer generell kunskap om socialt entreprenörskap med idrotten som medel och där målet är social utveckling och en levande landsbygd. I det fjärde skedet produceras även en bok, där socialt entreprenörskap med idrotten som bas beskrivs teoretiskt och praktiskt, dels i form av exempel, dels i form av rekommendationer för hur det är möjligt att arbeta med socialt entreprenörskap med idrotten som bas för en levande landsbygd.

De två första årens studier ska sedan kunna ligga till grund för en vidgad studie, som även involverar en komparation med verksamheter som sker inom stadsmiljöer. Den vidgade studien innebär ett operativt arbete i syfte att stärka landsbygden med stöd av idrotten och utifrån ett barnrättsperspektiv.

Vilka vetenskapliga metoder ska användas?

Metoden är huvudsakligen kvalitativ, men med vissa kvantitativa inslag. Detta i syfte att få en mer fullständig bild. Empirin kommer att samlas in via intervjuer, men den kommer också att bestå av annan dokumentation som beskriver den aktuella verksamheten, det kan handla om projektansökningar, projektbeskrivningar, tidningsartiklar, verksamhetsplaner och policydokument relaterade till verksamheten, deltagarstatistik, ekonomiska redogörelser och så vidare. Den teoretiska ansatsen är flervetenskaplig med teorier och begrepp hämtade ifrån statsvetenskap, ekonomi, sociologi och pedagogik, med målet att göra resultatet från studien mer tillämpligt. Ett ensidigt teorival medför risken att resultatet inte kan förstås och tillämpas i en komplex verklighet. Metoden inbegriper även teoriutveckling för att bättre kunna förstå och analysera vad som karaktäriserar socialt entreprenörskap med idrotten som bas, och vilka förutsättningarna är för hållbart socialt entreprenörskap inom idrotten som medel, lokalt, regionalt och nationellt – i relation till en levande landsbygd. Detta sker kontinuerligt under år ett och två.

Projektets originalitet och nyhetsvärde

- Det saknas en motsvarande studie i den svenska kontexten. Socialt entreprenörskap med idrotten som bas är även internationellt ett eftersatt område.
- Media intresserar sig för att behandlingen av barn och ungdomar sker på ett anständigt vis och för att skattemedel används till verksamheter som följer Barnkonventionen.
- Framgångsrika projekt kan särskilt lyftas fram som goda exempel på socialt entreprenöriella verksamheter i en levande landsbygd.

Referenser

- Björn, T. Nilsson, J. & Sverker, J. (2013) *Granskning av Eskilstuna gymnastikförening*. Eskilstuna: Kultur- och fritidsnämnden, Eskilstuna kommun.
- Davidsson, P., & Wiklund, J. (2001). Levels of Analysis in Entrepreneurship Research: Current Research Practice and Suggestions for the Future. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 25(4), 81-100.
- Gawell, M. (2009) Samhälls-entreprenörskap för en global utveckling. In M. Gawell, B. Johannisson & M. Lundqvist (Eds.), *Samhällets entreprenörer. En forskarantologi om samhälls-entreprenörskap*. Stockholm: KK-stiftelsen.
- Gerrevall, P, Fahlström, P. G., Hedberg, M. & Linnér, S. (2012). *Idrottslyftets externa utvärdering. Svenska Danssportförbundet, Svenska Friidrottsförbundet, Svenska Golf förbundet, Svenska Ishockeyförbundet och Svenska Konståkningsförbundet*. Stockholm: Riksidrottsförbundet
- Hedenborg, S., Jonasson, K., Peterson, T., Schenker, K. & Tolvhed, H. (2012). *Idrottslyftets externa utvärdering. Svenska Klätterförbundet, Svenska Orienteringsförbundet, Svenska Ridsportförbundet, Svenska Simförbundet och Svenska Taekwondoförbundet*. Stockholm: Riksidrottsförbundet.
- Hermerén, Göran (2011). *God forskningssed*. Stockholm: Vetenskapsrådet
- Holt, D. T., Rutherford, M. W., & Clohessy, G. R. (2007). Corporate entrepreneurship: An empirical look at individual characteristics, context, and process. *Journal of Leadership & Organizational Studies*, 13(4), 40-54. doi: 10.1177/10717919070130040701
- Larsson, H. (2012) *Konsten att stänga dörren. Strategier för att få unga att vilja fortsätta. I Spela vidare: en antologi om vad som får unga att fortsätta idrotta* (red. C. Dartsch & J. Pihlblad). Stockholm: Centrum för idrottsforskning. s. 123-152.
- Light, P. C. (2008). *The Search for Social Entrepreneurship*. Washington, D.C.: Brookings Institution Press.
- Larsson, P. & Löwstedt J. (2010). *Strategier och förändringsmyter. Ett organiseringsperspektiv på skolutveckling*. Lund: Studentlitteratur.
- Norberg, J. R. (2004). *Idrottens väg till folkhemmet : studier i statlig idrottspolitik 1913-1970*. Stockholm: SISU idrottsböcker.
- Ottesen, L., & Ibsen, B. (1999). *Idræt, motion og hverdagsliv – tal og tale*. Copenhagen: Department of Sport, University of Copenhagen.
- Payton, R. L., & Moody, M. P. (2008). *Understanding philanthropy [electronic resource] : its meaning and mission*. Bloomington: Indiana University Press.
- Peterson, T. (2008). When the field of sport crosses the field of physical Education. *Educare*, 2008:3, 83-97.
- Ratten, V. (2011). Sport-based entrepreneurship: towards a new theory of entrepreneurship and sport management. *International Entrepreneurship & Management Journal*, 7(1), 57-69.
- Redelius, K. (2011). *Idrottens barn - fria från kränkningar? : En internationell utblick om idrott och FN:s barnkonvention. För barnets bästa : En antologi om idrott ur ett barnrättsperspektiv*. (red. J. Norberg & J. Pihlblad) Stockholm: Centrum för idrottsforskning. s. 11-27
- Riksidrottsförbundet, *Idrotten vill. Verksamhetsidé och riktlinjer för idrottsrörelsen in i 2000-talet*. Riksidrottsförbundet, 1995 och reviderad 2007, 2009.
- Ritzer, G., & Goodman D. J. (2004). *Sociological Theory* (6. ed). Quebec: McGraw-Hill.
- Schenker, K. (submitted). A 'Lift for Sport'? - Characteristics of social entrepreneurship in the Swedish sport movement. *International Journal of Sport Policy and Politics*.

Scott, W. Richard (2008). *Institutions and organizations: ideas and interests*. 3. ed. Thousand Oaks, Calif.: Sage.

Shane, S., & Venkataraman, S. (2000). The promise of entrepreneurship as a field of research. *The Academy of Management Review*. 25 (1), 217-226.

SOU 2008:59 *Föreningsfostran och tävlingsfostran. En utvärdering av statens stöd till idrotten*. Stockholm: Fritzes.

Stier, J. (2012) *Blod, svett och tårar. Ledarkulturen inom svensk landslagsgymnastik – belyst och problematiserad*. Stockholm: Gymnastikförbundet

Warner, S., Kerwin, S., & Walker, M. / (in press) Examining Sense of Community in Sport: Developing the Multidimensional 'SCS'. *Journal of Sport Management*.